Zwettl, Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

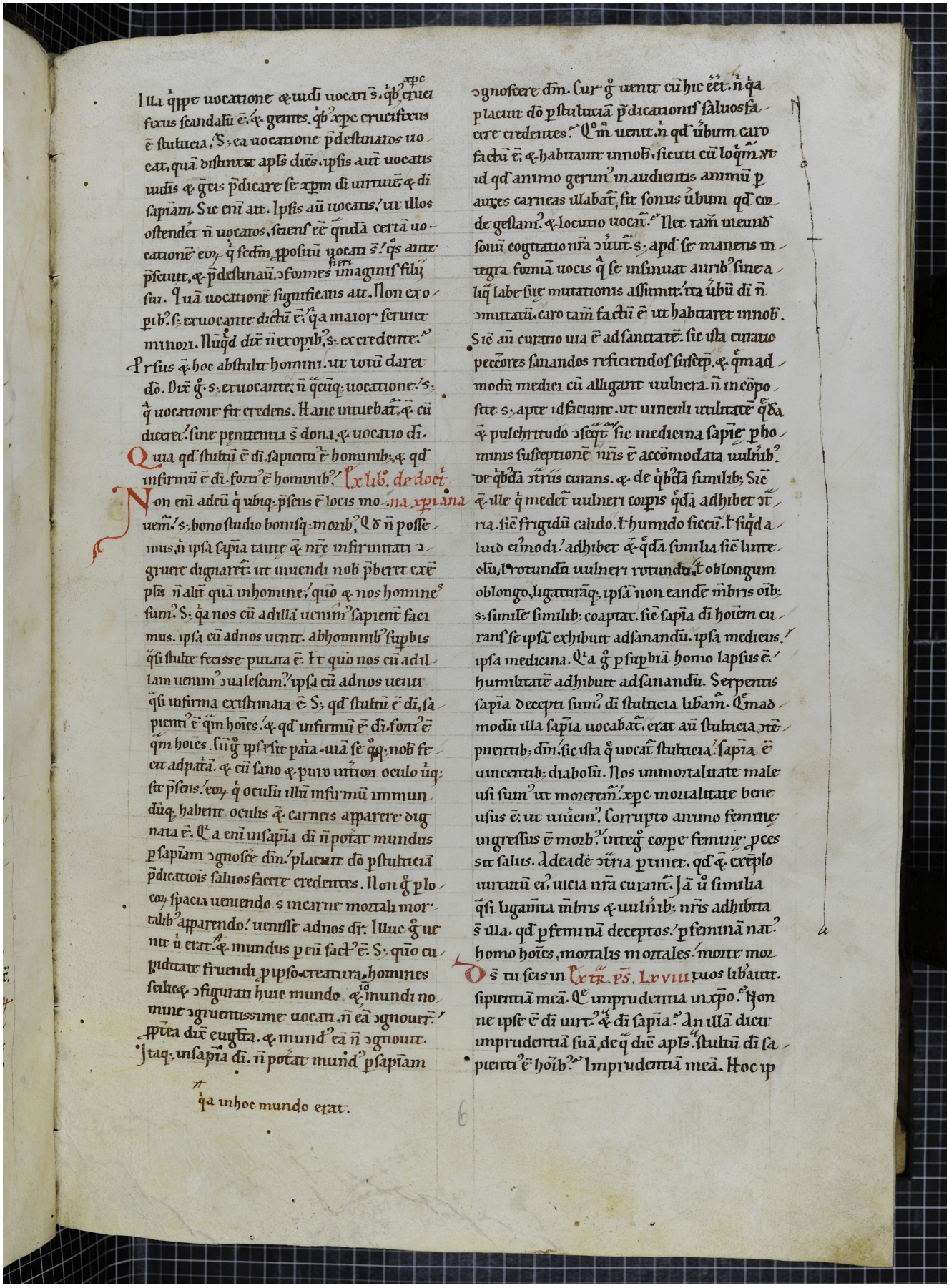

Illa qppe uocatione q̄ iudi uocati s. qb̄ xpc crucifixus scandalū ē. & gentes. qb̄ xpc crucifixus ē stultitia. S. ea uocatione p̄destinatos uocat. quā distinxit apls dīes. ipsis aūt uocatis iudis & gr̄is p̄dicare se xpm dei uirtutē & dei sapiam. Sic enī ait. Ipsis aū uocatis. ut illos ostenderet nō uocatos. scientes cē quēdā certā uocationē eoꝝ. q̄ secm̄ apostolū uocati s. q̄s ante p̄scitos. & p̄destinauit fieri formes imaginis filij sui. Quā uocationē significans ait. Non ex opib. s. exuocante dictū ē. q̄a maior seruiet minori. Nūq̄d dr̄ nō ex opib. s. ex credente. Prius q̄ hoc absolute homini. ut tōtū daret dō. Dr̄ ḡ. s. exuocante. nō q̄cūq; uocatione. s. q̄ uocatione fr̄ credens. Hanc intuebat. & cū diceret. sine pententia s dona & uocatio dei.

Quia qd̄ stultū ē dei sapiens ē hominib. & qd̄ infirmū ē dei fort̄ ē hominib. Ex lib. de doct. chr.

Non enī adeū q̄ ubiq; p̄sens ē locis mortalibus uenī. s. homo studio bonisq; moꝝ. Q̄ d nō possemus. nī ipsa sapia tanta & nr̄ infirmitati condescendere dignaret. ut uiuendi nob̄ p̄beret exemplū nō alīū quā in homine. quo & nos homines sum. S. q̄a nos cū adulla uerum sapientē faci mus. ipsa cū ad nos uenit. ab hominib. superbis q̄si stulte fecisse putata ē. Et quō nos cū adulta uerum. q̄ualescum. ipsa cū ad nos uenit q̄si infirma existimata ē. S. qd̄ stultū ē dei. sapientius ē q̄m hoīes. & qd̄ infirmū ē dei fortius ē q̄m hoīes. Cui ḡ ipse sit pāta uia se q̄q; nob̄ fecit adpāta. & cū sano & puro utrūq; oculo uideāt p̄sentia. eo. q̄ oculū illū infirmū immundū q; habent oculis & carnis apparere dignata ē. Q̄a enī insapia dei nō potat mundus p sapiam cognoscere dīm. placuit dō p stultitia p̄dicationis saluos facere credentes. Non ḡ placeā spacia uiuendo s mearne mortali mortalib. apparendo. uenisse ad nos dr̄. Illuc ḡ uenire u erat. & mundus per eū factus ē. S. quō cupiditate fruendi p ipso creatura. homines saluos figuran huic mundo. & mundi nomine congruentissime uocant. nō eā cognouit. Ideo dr̄ cuglia. & mundus eā nō cognouit. Itaq; insapia dei. nō potuit mundus p sapiam

q̄a in hoc mundo erat.

cognoscere dīm. Cui ḡ uenit cū hic esset. nō q̄a placuit dō p stultitia p̄dicationis saluos facere credentes. Q̄m uenit. in qd̄ uerbum caro factū ē. & habitauit in nob̄. sicut cū loq̄m. ut id qd̄ animo gerim̄ in audientis animū p aures carneas illabat. fit sonus uerbum qd̄ co de gestam. & locutio uocat. Nec tam in eundē sonū cogitatio nr̄a currit. s. apd̄ se manens integra forma uocis q̄ se insinuat auribus sine alīq; labe siue mutationis assumit. ita uerbū dei nō immutatū. caro tam factū ē ut haberet in nob̄. Sic aū curatio uia ē ad sanitatē. sic ista curatio peccores sanandos reficiendos suscep. & q̄ mad modū medici cū alligant uulnera. nō in corpore sue s. aptē id faciunt. ut uinculi uulnerate q̄dā & pulchritudo assequat. sic medicina sapie. p hominis susceptionē nr̄is ē accōmodata uulnib. de q̄bdā nr̄is curans. & de q̄bdā similib. Sic & ille q̄ medet uulneri corpis q̄dā adhibet nr̄a. sic frigidū calido. & humido siccū. & siqd aliud eiusmodi. adhibet & q̄dā similia sic lintheolū. & rotundū uulneri rotundū. & oblongum oblongo. ligaturāq. ipsā non eandē membris oīb. s. simile similib. coaptat. sic sapia dei hoiem curans se ipsā exhibuit ad sanandū. ipsa medicus. ipsa medicina. Quia ḡ superbia homo lapsus ē. humilitatē adhibuit ad sanandū. Serpentis sapia decepit eum. dei stultitia liberauit. Quia mad modū illa sapia uocabat. erat aū stultitia rē puentib. dīm. sic ista q̄ uocat stultitia. sapia ē uincentib. diabolū. Nos immortalitate male usi sum. ut moreremur. xpc mortalitate bene usus ē. ut uiueam. Corrupto animo femine ingressus ē mob. inteḡ corpe femine. p̄cessit salus. Ideo dē rēria primet. qd̄ & exemplo uirtutū et. uicia nra curant. Ita ū similia q̄si ligamina membris & uulnib. nris adhibita s ulla. qd̄ p femina deceptos. p femina nat. homo hoīes, mortalis mortales. morte mo

Dns tu scis in Ex tit. ps. lxviii. tuos libauit. sipientia mea. Quia imprudentia in xpo. Non ne ipse ē dei uirt. & dei sapia. An ulla dicit imprudentia sua, de q̄ die apls. stultū dei sapientius ē hoīb. Imprudentia mea. Hoc ip